

Το **Tango** για **βιολί, ακορντεόν, πιάνο, κοντραμπάσο** του **2004** αποτελεί μία από τις νεότερες επεξεργασίες του ομότιτλου δεύτερου μέρους του έργου *91^α Φαντασία για κουαρτέτο εγχόρδων* που έγινε με αφορμή και ερέθισμα από το σύνολο *Tangos a Quatro*. Στον χαρακτηριστικό συγκοπτόμενο ζωηρό ρυθμό του τύπου της νέας milonga παρουσιάζεται η πρώτη και κύρια ιδέα που ως εκτενής θεματική ενότητα αναπτύσσεται και δεσπόζει σε όλο το tango με μόνη παρεμβολή, αρχικά, την χαρακτηριστική λυρική εισβολή από τον ήχο του μπαγιάν/ακορντεόν κοντσέρτου που λειτουργεί ως ρεφρέν και αναπτύσσεται σε δεύτερη θεματική – μοτιβική μεσαία ενότητα.

Ο **Κρητικός χορός** για **βιολί, άλτο σαξόφωνο, πιάνο, κοντραμπάσο** - *Allegro moderato* - του **2012**, απηχεί αντιπροσωπευτικά στο σύντομο περιεχόμενο του μεγάλο αριθμό έργων του Δημήτρη Θέμελη όπου ο χαρακτήρας και το ύφος της παραδοσιακής μουσικής αποτυπώνεται κατά το έντεχνο φορμαλιστικό ευρωπαϊκό πρότυπο. Έχοντας εντυφίσει στα μυστικά της ικαριώτικης λύρας και του αυτοσχεδιασμού της παραδοσιακής μουσικής αλλά και της συστηματοποιημένης ευρωπαϊκής μουσικής, ο Δ. Θέμελης εργάστηκε για την συστηματοποίηση της έρευνας της παραδοσιακής μουσικής και αναδείχθηκε ως ένας από τους πρώτους εκπροσώπους της. Επιπλέον, μετέφερε στις συνθέσεις του, τόσο, σύμφωνα με τον ίδιο, *προσωπικές μνήμες και εμπειρίες από την παραδοσιακή μουσική πράξη, όπως τον Ικαριώτικο για πρώτη φορά σε έντεχνο επίπεδο, με κατά το δυνατό διατήρηση της αυθεντικής παραδοσιακής φυσιογνωμίας του*, όσο και τα αποτελέσματα της εν γένει έρευνάς του, δημιουργώντας έργα μουσικής δωματίου, συμφωνικές σουίτες και χορούς με χαρακτήρα παραδοσιακό.

Το **Τρίο αρ. 3 για πιάνο, βιολί και βιολοντσέλο, έργο 77** γράφτηκε μεταξύ Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου του **2000** με ερέθισμα την πρώτη εκτέλεση του Τρίο αρ. 2 από το *Νέο Τρίο Θεσσαλονίκης*. Το πρώτο μέρος *Allegro moderato* είναι σχεδιασμένο πάνω στην εναλλαγή και ανάπτυξη δύο αντιθετικών μεταξύ τους θεμάτων. Το πρώτο εισαγωγικό με τον ρυθμικά επιτακτικό χαρακτήρα του βιολιού συνοδεύει η γραμμική μελωδική ροή του βιολοντσέλου σε ύφος ύμνου, ενώ το πιάνο κατόπιν παρουσιάζει το ίδιο θεματικό υλικό με μικρές διαφοροποιήσεις δίνοντας μια αίσθηση διπλού κανόνα. Το δεύτερο λυρικό θέμα αποδίδεται αρχικά από το βιολοντσέλο και στη συνέχεια από το βιολί με συνοδεία πιάνου. Το δεύτερο μέρος *Andante cantabile* απηχεί βυζαντινό μέλος και δομείται με διαλόγους και μιμήσεις του αρχικού *διπλού ostinato* του βιολοντσέλου και του βιολιού. Ο σύντομος *Piu Lento* διάλογός τους πάνω στο πυκνό *ostinato* του πιάνου παρεμβάλλεται στην επαναφορά του *Tempo primo* με εκτενέστερους μελωδικούς σχολιασμούς και νέα *ostinati* δημιουργώντας μορφή τριμερή. Ο χαρακτήρας του ελληνικού χορού διαπνέει την τρίτη κίνηση *Allegretto quasi Allegro* που στην αριστοτεχνικά σχεδιασμένη πυκνή ρέουσα υφή του σε διμερή ρυθμό αναδεικνύει, μέσω δεξιοτεχνικών παραλλαγών, το παραδοσιακό του θέμα με τις χαρακτηριστικές παράλληλες 5^{es}, 4^{es} ή συγχορδίες χωρίς τρίτη, στο μοτιβικό του υλικό. Ο Δ. Θέμελης δεν αξιοποιεί μόνο ή μετουσιώνει υλικό από τους δημοτικούς ελληνικούς χορούς διατηρώντας αναγνωρίσιμη την υφολογική καταβολή και την ελληνικότητά τους, αλλά και αναδημιουργεί παραδοσιακό υλικό σε νέους μορφολογικούς τύπους ενσωματώνοντας το παρελθόν και το παρόν σε χρόνο μέλλοντα.

Χριστίνα Σιδηροπούλου

ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ & ΤΕΧΝΗΣ

ΤΟ ΠΑΜΑΚ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΘΕΜΕΛΗ.....

Πρόγραμμα

Α΄μέρος

βιολοντσέλο & πιάνο

Τραγούδι χωρίς λόγια (2010)

Andante cantabile e molto sostenuto

Δίπτυχο για βιολοντσέλο και πιάνο (2010)

Andante con moto

Σονατίνα αρ.1, έργο 70 (2000)

Allegro moderato

Andante con espressione

Allegro vivace

Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο αρ. 4 (2003)

Allegretto

Andante

Allegro Vivace

Β΄μέρος

σοπράνο σαξόφωνο και πιάνο

Δίπτυχον (2006)

Ελεγείο στη μνήμη της Λήδας, Adagio ma non tanto

Allegro moderato

Tango για βιολί, ακορντεόν, πιάνο, κοντραμπάσο (2004)

Κρητικός χορός για βιολί, άλτο σαξόφωνο, πιάνο, κοντραμπάσο (2012)

Allegro moderato

Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο αρ. 3, ορ.77 (2000)

Allegro moderato

Andante cantabile

Allegretto quasi Allegro

βιολί Εύη Δελφίνοπούλου

βιολοντσέλο Dmitry Gudimov

σαξόφωνο Αθανάσιος Ζέρβας

κοντραμπάσο Ευγένιος Πολίτης

ακορντεόν Σταμάτης Πασόπουλος

επιμέλεια - πιάνο Χριστίνα Σιδηροπούλου

απηγήσειςαπό το Μοιραίο Ταξίδι στην Ικαρία....

έργα μουσικής δωματίου _____ σημειώσεις προγράμματος

Α΄ μέρος

Το **Τραγούδι χωρίς λόγια για βιολοντσέλο και πιάνο** του 2010 αποτελεί την οργανική εκδοχή του μελοποιημένου ποιήματος του Θόδωρου Καλαμπούκα **Πρωινό αφομοιωμένο στο φως** που εντάσσεται στο πλήθος των τραγουδιών του συνθέτη τεκμηριώνοντας την ιδιαίτερη σχέση του με τον ποιητικό λόγο. Η μελωδία του βιολοντσέλου αποτυπώνει *Andante cantabile e molto sostenuto* το λευκό περιστέρι έτοιμο να πετάξει/ όπως η αμφίβολη παρουσία. Οι σύντομες ανάπαυλες των μελωδικών φράσεων που κινούνται πάνω σε επαναλαμβανόμενους σχηματισμούς τύπου *ostinati* αφηγούνται το νοηματικό περιεχόμενο των στίχων - και η μουσική που εξαντλείται / τα δένδρα γίναν από φως. Χαρακτηριστικός ο μουσικός επίλογος με εμφαντική εκφραστική απόκλιση της ρυθμικής αγωγής *riu lento*: *Μην κινηθείς μη σκορπίσεις το κρύσταλλο που σε περιβάλλει.*

Το **Δίπτυχο για βιολοντσέλο και πιάνο** ως αυτόνομο οργανικό ντούο του 2010 οφείλει στο τραγούδι **Ωρα να συλλαβίσεις** του Θόδωρου Καλαμπούκα επίσης. ...*το αμίλητο μυστήριο της ψυχής σου ή/ κυμάτιζε μια λεπτή φρίκη μέσα στη νύχτα* συμπληρώνει την πρώτη εικόνα αιτιολογώντας το *Andante con moto* των 4/4 που μεταλλάσσεται σε 6/4 ήδη από την πρώτη ενότητα του. Η μουσική απόδοση του κειμένου αποφέρει χαρακτηριστικές αλλαγές στην εκφραστική ρυθμική όσο και στην μετρική αγωγή του τραγουδιού. Τέσσερις σύντομες μουσικές ανάπαυλες – κορώνες σηματοδοτούν τις νοηματικές ενότητες ανά δίστιχο αποδίδοντας τις αντίστοιχες εικόνες του ποιήματος. Η δεύτερη εικόνα επαναφέρει το *a tempo* των 4/4 *Μιλούσες και τ' αγέρι/* ενώ σε 3/4 *περνούσε τ' ανοιχτό παράθυρο/* και καθυστερεί *meno* *σαλεύοντας τη νοτισμένη κουρτίνα*. Η ροή επιταχύνεται με *Riu mosso* στην τρίτη /*Στα χείλια άνοιξε η εξομολόγηση, /ενώ a tempo ένα εξάνθημα έσπασε στο 6/4 σκοτάδι*. Το ζωηρό *Allegro* σε 2/4 αποτυπώνει την τελευταία εικόνα-*το πρωί ένας λεκές στο άσπρο μετάξι και μια ισχνή χρυσαλίδα*- καθυστερώντας εμφαντικά τον επίλογο της - *έτοιμη να πετάξει*.

Η **Σονατίνα για βιολοντσέλο ή κοντραμπάσο και πιάνο αρ.1 έργο 70** φέρει την ημερομηνία **30.03.2000**. Στην πρώτη κίνηση *Allegro moderato* δύο θεματικές ενότητες αποτελούν τις αντιπαραβαλλόμενες δυνάμεις που διακρίνονται η πρώτη για τον χρωματικό μελωδικό της χαρακτήρα ενώ η δεύτερη για το έντονα ρυθμικό της ύφος. Η δραματική ατμόσφαιρα επιτείνεται από τις αλλαγές της μετρικής δομής και τις αντιθετικές εισβολές των *Piu allegro* και *Allegro molto* στην αρχική εκφραστική ρυθμική αγωγή του μελωδικού *Allegro moderato*. Η εκφραστική άποψη της υφής του πρώτου μέρους επιτείνεται στο μεσαίο *Andante con espressione* με μια εκτενή λυρική μελωδία με χρωματικά στοιχεία. Στην πολυφωνική ζωηρή ρυθμική υφή του τρίτου μέρους *Allegro vivace* συνεισφέρουν οι αλλαγές στους ρυθμικούς τονισμούς ως αποτέλεσμα των εναλλαγών των μέτρων των 3 και 4/4. Έπειτα από μια σύντομη ομοφωνικού τύπου δραματική ένταση εισάγεται αντιθετικά

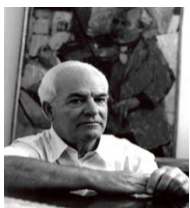
con brio και σημειώνεται η παραπομπή στην παραλλαγή του χορού *Ρωμέκα* χωρίς κείμενο, που οφείλεται στον J.S. Bartholdy, ενός από τους περιηγητές που στις αρχές του 19^{ου} αι. κατέγραφαν μελωδίες από τη μουσική ζωή της τουρκοκρατούμενης Ελλάδας. Αν και η συνοδεία τύπου *Basso Alberti* της μελωδίας προσπαθεί να τη μεταβάλλει σε δυτικοευρωπαϊκό κομμάτι τύπου *σονατίνας Clementi* εντούτοις αναγνωρίζεται η χαρακτηριστική μελωδία νησιώτικου ελληνικού χορού.

Το **Τρίο για πιάνο, βιολί και βιολοντσέλο αρ. 4** γράφτηκε το **2003** ως το τελευταίο από τα 4 τρίο που έγραψε ο Δ. Θέμελης μεταξύ 1998 και 2003 για το *Νέο Τρίο Θεσσαλονίκης*, από το οποίο και έχουν πρωτοπαρουσιαστεί. Η χρήση παραδοσιακών τεχνοτροπικών και μορφολογικών προτύπων, ήδη εμφανής στο πρώτο μέρος στη μορφή ενός βαλς σε τριμερή ρυθμό και τη ζωηρή εκφραστική ρυθμική αγωγή του *Allegretto*, ανατρέπεται κατά τη δόμηση του έργου. Στοιχεία όπως οι μελωδικές φιγούρες στεναγμού και οι χρωματικές γραμμικές κινήσεις, που άλλοτε συμβάλλουν στην μελωδική ροή και άλλοτε μετασχηματίζονται σε *ostinati*, η πυκνή χρωματική υφή, η ελεύθερη τονικότητα, τα νεοτροπικά και οι επιταχύνσεις της ρυθμικής δομής, εισβάλλουν ως εντάσεις στην αρχική πιθανόν χορευτική πρόθεση. Παρά το σκοτεινό χαρακτήρα με τις δραματικές χρωματικές εμφάσεις στην υφή του το εκτεταμένο δεύτερο μέρος *Andante* δομημένο σε σταθερούς, τύπου *ostinati*, συνοδευτικούς σχηματισμούς δημιουργεί λυρικό αντιστάθμισμα και ανάπαυλα μέσω διαλόγων και μιμήσεων ανάμεσα στις δύο γρήγορες κινήσεις του έργου. Η κρυστάλλινη ρυθμική συγκρότηση και ενέργεια του τρίτου μέρους *Allegro Vivace* οφείλει στον ζωηρό χαρακτήρα του πρώτου ρυθμικού ορμητικού θέματος σε 2/4 και τις συχνές εναλλαγές της μετρικής αγωγής μεταξύ των 2/4, 4/4, και 6/8. Στην ισορροπία της δομής συμβάλλει η αντιπαραβολή των ρυθμικών μερών με εκτενείς λυρικές μελωδικές γραμμές χρωματικού χαρακτήρα που συνοδεύονται από τύπου *alberti* συνοδευτικούς σχηματισμούς. Η πυκνή δραματική ατμόσφαιρα και οι δεξιοτεχνικές απαιτήσεις κορυφώνονται με την επιτάχυνση στον *Piu Allegro quasi presto* επίλογο, στον οποίο τη φυσιογνωμία προσδίδονται χαρακτηριστικά λαϊκού παραδοσιακού χορού.

Β΄ μέρος

Το **Δίπτυχο για σοπράνο σαξόφωνο και πιάνο** γράφτηκε το Φθινόπωρο του **2006** ως παραγγελία του σαξοφωνίστα και συνθέτη Θανάση Ζέρβα για σαξόφωνο και όργανο. Τα δύο του μέρη προέρχονται και αποτελούν επεξεργασία του κουαρτέτου εγχόρδων αρ. 7 του συνθέτη. Η απώλεια της αγαπημένης συζύγου του την ίδια περίοδο μεταπλάθει το *Adagio ma non tanto* σε *Ελεγείο* αφιερωμένο *στη μνήμη της*. Ο θρήνος των εκτενών μελωδικών γραμμών με τα χρωματικά στοιχεία αποδίδεται έντονα από τις εκφραστικές ιδιαιτερότητες και τα ηχοχρώματα του σαξοφώνου ενώ η ελεγειακή ατμόσφαιρα ενισχύεται από τεταρτοδμητους κυρίως συγχορδιακούς σχηματισμούς στη μορφή των ισοκρατών ή χρωματισμένη συγχορδιακή συνοδεία στο πιάνο. Το δεύτερο μέρος αποτελείται από δύο φουγκάτα. Η πολυφωνική δομή και οι αυξημένες δεξιοτεχνικές απαιτήσεις ιδιαίτερα για το πιάνο του *Allegro moderato* εντείνονται στο ακόλουθο *Allegretto quasi Allegro grazioso* τόσο με την πύκνωση της ρυθμικής υφής όσο και την επιτάχυνση της εκφραστικής ρυθμικής αγωγής της τελευταίας ενότητάς του, αντισταθμίζοντας το δραματικό περιεχόμενο του αρχικού *Adagio*.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΘΕΜΕΛΗ:

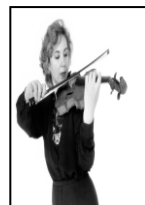

Μοιραίο χαρακτήρισε ο Δημήτρης Θέμελης (1931-2017) το ταξίδι του στην *Ικαρία* στο ομότιτλο βιβλίο του¹, αφού κατά την παραμονή του εκεί, στα χρόνια της Κατοχής, απέκτησε την πρώτη του βιωματική εμπειρία με την παραδοσιακή μουσική μαθαίνοντας να παίζει λύρα. Ανοίγοντας στα μάτια της παιδικής ψυχής του οι ορίζοντες του μουσικού γίνεσθαι, επέδρασαν καθοριστικά στην πορεία και την ανέλιξη του. Η πολυσχιδής μουσική του προσωπικότητα διαμορφώθηκε μέσω σπουδών βιολιού και θεωρητικών στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και διευρύνθηκαν στο Μόναχο με Μουσικολογία, Βυζαντινολογία και Αρχαία Ιστορία, εναργή ενασχόληση με την έρευνα και την ερμηνεία της παραδοσιακής μουσικής. Η αναγνώρισή του εκφράστηκε στην ανάληψη σημαντικών καθηκόντων και θέσεων, ως Διευθυντή του Κρατικού Ωδείου, Καθηγητή Μουσικολογίας και Προέδρου του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., Κοσμήτορα της Σχολής Καλών Τεχνών, αλλά και στους κόλπους της διεθνούς μουσικής κοινότητας. Η επίτευξη της συναρμογής της ακαδημαϊκής, ερευνητικής, συνθετικής και καλλιτεχνικής πράξης με το εκπαιδευτικό και διδακτικό έργο, και η καθοριστική του συμβολή στη διαμόρφωση, εδραίωση και ανάπτυξη των μουσικών σπουδών και της μουσικολογικής έρευνας τον καθιστούν μια από τις πιο διακεκριμένες μορφές της. Με αφετηρία ήδη το 1948, συναρμολώντας τους παραδοσιακούς αυτοσχεδιασμούς με την ενδελεχή μουσικολογική γνώση, τα ευρήματα της αδιάλειπτης έρευνας με το δημιουργικό του ένστικτο, εντρυφήσε στη συνθετική αποτύπωση των ιδεών του, επιτυγχάνοντας την έκφραση μιας ιδιαίτερης προσωπικής γλώσσας. Αν και λιγότερο γνωστή η πτυχή του ως συνθέτη, ο πληθώρας των 450 περίπου έργων, τον εντάσσει στο πάνθεον των πολυγραφότερων Ελλήνων, με συμφωνίες, κοντσέρτα, έργα για σόλο όργανα και μουσικής δωματίου εγχόρδων, πνευστών ή ευρύτερων συνόλων και συνδυασμών, χορωδιακά και πολυάριθμες μελοποιήσεις ποιημάτων τόσο του πατέρα του Γιώργου Θέμελη όσο και πολλών άλλων ποιητών.

Οι *..απηγήσεις..* αποδίδουν τη διερεύνηση των υφολογικών διαστάσεων διαφορετικών μορφών **μουσικής δωματίου ανέκδοτων έργων** του συνθέτη **με πιάνο** της περιόδου 2000-2012: **ντού με βιολοντσέλο, με σαξόφωνο, τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο** καθώς και **συνθέσεις μορφών κουαρτέτων**. Η συναυλία αποτελεί μέρος των ερμηνευτικών παρουσιάσεων που πραγματοποιούνται στα πλαίσια της διδακτορικής έρευνας του πολυδιάστατου έργου του Δημήτρη Θέμελη στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης της Σχολής Κοινωνικών, Ανθρωπιστικών Επιστημών και Τεχνών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Χριστίνα Σιδηροπούλου

Βιογραφικά

Εύη Δελφίνοπούλου βιολί Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Είναι απόφοιτος του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης (τάξη Κ. Πατσάλιδη) και της Ανώτατης Μουσικής Ακαδημίας του Graz της Αυστρίας (τάξη Χρ. Πολυζωΐδη). Διετέλεσε μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Graz, με την οποία εμφανίστηκε ως σολίστ, αποσπώντας ευμενέστερες κριτικές του Αυστριακού τύπου. Συμμετείχε ως κοντσερτίνο ορχηστρών σε συναυλίες στην Αυστρία, Ισπανία, Ιταλία, Σλοβενία και Κροατία, με έργα κλασικού και σύγχρονου ρεπερτορίου. Το 1993 έγινε μέλος της *Διεθνούς Ορχήστρας Νέων G. Mahler* υπό τη διεύθυνση του

Claudio Abado. Η πλούσια καλλιτεχνική της δραστηριότητα περιλαμβάνει συναυλίες με την ορχήστρα μουσικής δωματίου *Pro Musica*, το *Τρίο Θεσσαλονίκης*, το *quintetto contraVento* και ντού εμφανίσεις. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ με την Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, της οποίας υπήρξε ιδρυτικό μέλος καθώς και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Έχει δώσει ρεσιτάλ στην Ελλάδα και το εξωτερικό, και έχει ηχογραφήσει για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Συμμετείχε επανειλημμένα στις εκδηλώσεις του Διεθνούς Φεστιβάλ των Δημητρίων. Είναι καθηγήτρια βιολιού στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Dmitry Gudimov βιολοντσέλο Κατάγεται από την Μόσχα. Αρίστευσε στο Κρατικό Μουσικό Σχολείο *A. Khachaturian* και διακρίθηκε στο Ανώτερο Κρατικό Μουσικό Κολέγιο *Gnessin*, τάξη του Α. Benditski. Σπούδασε με υποτροφία του Δήμαρχου της Μόσχας και αποφοίτησε με Ανώτατο Δίπλωμα από την Κρατική Μουσική Ακαδημία *Gnessin*-τάξη Β. Scoblo (1996). Παρακολούθησε μαθήματα και σεμινάρια με τους V. Feygin, F. Louzanon και N. Gutman. Το 2011 ολοκλήρωσε κύκλο μεταπτυχιακών σπουδών στο σολιστικό και επιστημονικό τμήμα της ίδιας ακαδημίας, στην τάξη του V.

Τονηα, υπό τον ερευνητή I. Schehonstova (DA). Αποτελέσματα ερευνών και μελέτες του έχουν δημοσιευτεί σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και συνέδρια. Η πλούσια δραστηριότητα του περιλαμβάνει συμμετοχές σε διαγωνισμούς και φεστιβάλ, με βραβεία και τιμητικές διακρίσεις (1981-1990). Έχει εμφανιστεί ως σολίστ και μέλος ορχηστρικών συνόλων και σχημάτων σε Ευρώπη, Ασία και Αφρική. Συναυλίες του έχουν ηχογραφηθεί από τη Ρωσική, Γερμανική, Βουλγαρική και την Ελληνική τηλεόραση και το Ραδιόφωνο. Έχει συμμετάσχει σε διεθνή φεστιβάλ, *Golden autumn* Μόσχας, *Das Festival der Musik und der Farben Ingolstadt* και *Δημήτρια*. Υπήρξε κορυφαίος στην *Helikon Opera* (1990-93) και τη Συμφωνική Ορχήστρα της Μόσχας (1993-96). Από το 1998 είναι Α΄ κορυφαίος στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Δίδαξε στο Moscow State Regional College of Arts, στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης, στην Κρατική Ακαδημία Καλών Τεχνών της Αιγύπτου και σε masterclasses στην Ελλάδα, Ρωσία, Βουλγαρία, Αλβανία και την Αίγυπτο. Από το 2016 είναι διδάκτορας του Κρατικού Ινστιτούτου Μουσικολογίας της Μόσχας.

¹ Θέμελης, Δ..(2014). *Το μοιραίο ταξίδι στην Ικαρία και ο γυρισμός*. Εκδόσεις Νότιος Άνεμος

Αθανάσιος Ζέρβας σαξόφωνο Κατάγεται από τα Φιλιατρά Μεσσηνίας. Είναι συνθέτης, θεωρητικός, μάεστρος και σαξοφωνίστας, Διδάκτωρ Σύνθεσης και κάτοχος Μεταπτυχιακού τίτλου (MM) στο σαξόφωνο του Πανεπιστημίου Northwestern (ΗΠΑ), Πτυχιούχος Μουσικών Τεχνών (BA-Music) του Chicago State University με ειδικεύσεις σαξόφωνο, σύνθεση και τζαζ μουσική. Είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Θεωρητικών και Μουσικής Δημιουργίας του Τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και Φιλοξενούμενος Καλλιτέχνης σαξοφώνου στο Ωδείο Αθηνών. Έχει

συνεργαστεί ως σολίστ, μάεστρος ή συνθέτης με σύνολα: Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής, Big Band και Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΤ, Κρατική Ορχήστρα Ελληνικής Μουσικής, Συμφωνική και Big Band Δήμου Αθηναίων, Κρατική Αθηνών και Θεσσαλονίκης, Σύνολο Πνευστών Δήμου Αθηναίων, Συγκρότημα Σύγχρονης Μουσικής ΕΕΜ, Ορχήστρα Δωματίου Θεσσαλονίκης, Constanta Symphony Orchestra-Romania, Chicago Symphonic Wind Ensemble, Van Nir Chamber Orchestra, Chicago Jazz Ensemble, Louisiana Sinfonietta, Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα, Chicago Symphonic Wind Ensemble, Εκκλησιαστική Χορωδία Αγίου Ανδρέου Σικάγο. Έργα του για σόλο όργανα, μουσική δωματίου, φωνητικά σύνολα, ηλεκτροακουστική μουσική, τζαζ σύνολα και μουσική για θέατρο και κινηματογράφο, έχουν παρουσιαστεί σε Ελλάδα, Η.Π.Α., Καναδά, Γερμανία και Γαλλία και έχουν εκδοθεί από τον οίκο Jeanne Inc. Δίδαξε στο Chicago State University, το Columbia College, το Northwestern University των Η.Π.Α., τη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, το Πανεπιστήμιο Κρήτης, το Σύγχρονο Ωδείο Αθήνας, το Ωδείο Νάκα και το Ωδείο Τέχνης. Είναι Πρόεδρος του Συλλόγου Σαξοφώνου Ελλάδος, μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου. Άρθρα του έχουν δημοσιευθεί από το Πανεπιστήμιο του Σέντραλ Μισούρι, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, το Ινστιτούτο MUSE GR, την Ένωση Ελλήνων Μουσουργών, το Σύλλογο Σαξοφωνιστών Ελλάδος. Είναι υπεύθυνος σύνταξης του ηλεκτρονικού περιοδικού *mus-e-journal* και ιδρυτικό μέλος του Κουαρτέτου Σαξοφώνων Αθήνας. Έχει δισκογραφία με τις εταιρίες: Centaur, EMI, FM, Libra, Magni BMG, Mercury / Universal, Studio Α.Π.Θ., και ανεξάρτητες παραγωγές.

Ευγένιος Πολίτης κοντραμπάσο Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Πήρε δίπλωμα κοντραμπάσου από την Ανώτατη Σχολή Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βιέννης, σπουδάζοντας με τον καθηγητή Heinrich Schneikart (1978-1985). Με την εκπόνηση της εργασίας *Ta ελληνικά κονσέρτα για κοντραμπάσο*, του απενεμήθη ο τίτλος “Magister der Künste” από το Πανεπιστήμιο Μουσικής και Παραστατικής Τέχνης Βιέννης (2002) και ο τίτλος του διδάκτορα του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιόνιου Πανεπιστημίου με την εκπόνηση της διδακτορικής διατριβής *Ta ανέκδοτα έργα Ελλήνων συνθετών για*

κοντραμπάσο και πιάνο στην Ελλάδα του 20ου αιώνα (2013). Παρακολούθησε σεμινάρια με τους: Jorma Katrama (2001) και Duncan Mac Tier (1996). Δίδαξε στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης (1986-2003) και εμφανίστηκε ως σολίστ με ορχήστρες καθώς και με σύνολα μουσικής δωματίου. Το 1992 με το Μακεδονικό Συγκρότημα Μουσικής Δωματίου κέρδισε το Α΄ βραβείο στον 2ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Μουσικής Δωματίου της Hellexpo-ΔΕΘ. Υπήρξε κορυφαίος κοντραμπασίστας και ιδρυτικό στέλεχος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Θεσσαλονίκης (1987-2003). Από το 2003 διδάσκει κοντραμπάσο και μουσική δωματίου στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης, της Σχολής Κοινωνικών, Ανθρωπιστικών Επιστημών και Τεχνών, του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, του οποίου διατελεί Πρόεδρος.

Σταμάτης Πασόπουλος ακορντεόν Γεννήθηκε το 1986 στις Σέρρες, όπου πήρε τα πρώτα μαθήματα ακορντεόν και βυζαντινής μουσικής, ενώ τα ερεθίσματα της μουσικής παράδοσης της περιοχής τον οδήγησαν στην εξερεύνηση διαφόρων παραδοσιακών οργάνων και χορών. Σπούδασε, στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ακορντεόν κονσέρτου - Τμήμα Σύγχρονης Μουσικής-τάξη Κωνσταντίνου Ράπτη και σύνθεση στο Τμήμα Ελληνικής Παραδοσιακής Μουσικής με ειδίκευση *Ποιητική Τέχνη της Σύνθεσης-*

Μελοποιΐα-Ποίηση-τάξη Ηλία Παπαδόπουλου. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές σύνθεσης στο Ρότερνταμ (Codarts) με τους Robin de Raaff και René Uijlenhuit με έρευνα για τους τρόπους προσέγγισης της ελληνικής μουσικής παράδοσης μέσω της σύγχρονης τέχνης, καθώς και του αυτοσχεδιασμού. Έχει ασχοληθεί με την καταγραφή, μελέτη και έρευνα μουσικών παραδόσεων (δρώμενων, τραγουδιών και οργανικών σκοπών, οργανοποιίας, χορών) κυρίως του βορειοελλαδικού χώρου και τη θεωρητική συστηματοποίηση τους. Έχει διδάξει παραδοσιακό ακορντεόν στο Φεστιβάλ Ακορντεόν Σύρου και παρακολούθησε σεμινάριο με τον Petar Ralchev. Είναι μέλος του συνόλου σύγχρονης μουσικής TETTIE, του Dine Doneff's Lost_Anthropology του Κώστα Θεοδώρου, του Composers' Impro Collective και έχει συνεργαστεί με το ERGON ensemble και τη Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Έχει λάβει τιμητικές διακρίσεις σε διαγωνισμούς ακορντεόν και σύνθεσης με σημαντικότερο το Α΄ Βραβείο στον Διαγωνισμό Σύνθεσης Γ. Α. Παπαϊωάννου (2016).

Χριστίνα Σιδηροπούλου πιάνο Γεννήθηκε στην Κομοτηνή. Είναι κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στη Μουσική Ερμηνεία - Master of Music του London College of Music του Πανεπιστημίου Thames Valley με ειδικεύσεις Πιάνο, τάξεις I. Kennaway και R. Terroni, Μουσική Δωματίου, Συνοδεία, Ανάλυση, και Μουσική του 20^{ου} αιώνα υπό τον P. Mead και διατριβή στην Ψυχολογία της Μουσικής Εκτέλεσης, Διπλώματος Licentiate in Piano Performance του TVU, Διπλώματος Πιάνου, Άριστα- Βραβείο, τάξη Π. Δημητριάδη από το

Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης, Ανώτερων Θεωρητικών και Πτυχιούχος Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ. Συμμετείχε ενεργά σε σειρά σεμιναρίων ερμηνείας, μουσικής δωματίου, συνοδείας και διδασκαλίας πιάνου υπό τους M.Tirimo, R.Terroni, B.Morrison, J.F.Osorio, R.Markson, D.Ellman, Δ. Ευνουχίδου, Γ. Χατζηνίκο. Την καλλιτεχνική της δραστηριότητα συνθέτου ρεσιτάλ, συναυλίες μουσικής δωματίου, συμμετοχές σε φεστιβάλ στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Είναι ιδρυτικό μέλος του *quintetto contraVento* και του κουαρτέτου *contraVento CrossOver*. Έχει παρουσιάσει με τον Δ. Δελφινόπουλο υπό τους τίτλους *Εθνο-τοπία* και *Εθνο-ιγνηλασίες* ερανίσματα της ανίχνευσης του ρεπερτορίου έργων για βιόλα και πιάνο, στα οποία το παραδοσιακό παρελθόν εθνοτήτων συνυφάνεται με το διαχρονικό παρόν. Έχει συναρμόσει τη διδασκαλία στην ιδιωτική και δημόσια εκπαίδευση των τριών βαθμίδων με την επιστημονική έρευνα με δημοσιεύσεις για την ερμηνεία, τη διδασκαλία και την ψυχολογία της μουσικής, καθώς και την μελέτη, παρουσίαση και προαγωγή της σύγχρονης ελληνικής μουσικής δημιουργίας. Στις δημοσιεύσεις της περιλαμβάνονται το έργο *Moments* σε Α΄ εκτέλεση του I.Βαλέτ CD Contra-pedal, Contemporary Piano, Irída Classical, *Ta ανέκδοτα έργα των Ελλήνων συνθετών για κοντραμπάσο και πιάνο στην Ελλάδα του 20^{ου} αιώνα*, Δ. Δ. του Ε. Πολίτη, η *Κριτική έκδοση του Γ. Σαχινίδης (1915-1990) Κονσέρτο για κοντραμπάσο και ορχήστρα, op.26*, Edition Orpheus, καθώς και τα *Ιστορικά και Ερμηνευτικά Στοιχεία για τις 32 Σονάτες για Πιάνο του L. v. Beethoven*, των εκδόσεων Μ. Μ. Μ. Είναι διδάσκουσα στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης της Σχολής Κοινωνικών, Ανθρωπιστικών Επιστημών και Τεχνών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.